Категорія справи № 766/9963/24: **Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; Воєнні злочини.**
Надіслано судом: **17.03.2026.** Зареєстровано: **18.03.2026.** Забезпечено надання загального доступу: **20.03.2026.**
Номер судового провадження: **1-кп/766/1376/26**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **12023230000001353**

Справа №766/9963/2

н/п 1-кп/766/1376/2

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

12.03.2026 м. Херсон

Херсонський міський суд Херсонської області колегією суддів у складі:

головуючого судді ОСОБА_1

суддів: ОСОБА_2 , ОСОБА_3

за участю:

секретаря: ОСОБА_4

прокурора: ОСОБА_5

захисника: ОСОБА_6

розглянув у відкритому судовому засіданні в порядку спеціального судового провадження кримінальне провадження, відомості про яке внесено до ЄРДР 25.07.2023 за № 12023230000001353 за обвинуваченням:

- **ОСОБА_7 ,** ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Оренбурга російської федерації, громадянина російської федерації, військовослужбовця 33 мотострілецького полку 20 мотострілецької дивізії 8 загальновійськової армії південного військового округу зс рф (в/ч НОМЕР_1), зареєстроване та фактичне місце проживання за адресою АДРЕСА_1 , не судимого на території України

у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України.

І. Формулювання обвинувачення, визнаного судом доведеним

ОСОБА_7 , будучи достовірно обізнаним про те, що між рф та Україною відбувається міжнародний збройний конфлікт, являючись військовослужбовцем 33 мотострілецького полку 20 гвардійської мотострілецької дивізії 8 загальновійськової армії південного військового округу зс рф , та беручи активну участь у військових діях прот України, 01 листопада 2022 року, перебуваючи в окупованому місті Гола Пристань Скадовського району Херсонської області, умисно, тобто усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, наслідки, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки, порушуючи ст.ст. 27, 32 Конвенції про захист цивільного населення пі час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та російська федерація (далі - Конвенція), ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (далі - Протокол І) вчинив напад на цивільну особу, завдавши ї смерть, за наступних обставин.

Так, 01.11.2022 у період часу з 19.30 години до 20.10 годину (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) ОСОБА_7 , знаходячись за адресою: Херсонська область, м. Гола Пристань, вул. 1 Травня, 15, на набережній річки Конка, будучи озброєним стрілецькою автоматичною зброєю під патрон калібром 5,45?39 мм (модель т тип якої досудовим розслідуванням не встановлено), помітивши на відстані до 100 метрів не споряджене будь-якою зброєю цивільне судно - буксир РБТ-1 «Ридса», яке наближалось до берега, розуміючи, що воно не становить ніякої загрози, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаюч суспільно небезпечні наслідки у вигляді смерті та завдання шкоди здоров`ю цивільних осіб, здійснив не менше 17 пострілів із ввіреної йому стрілецької автоматичної зброї в людей, котрі перебували на борту вказаного судна, яке щоденно курсувало річкою з м. Херсона до м. Гола Пристань.

В результаті пострілів ОСОБА_7 умисно спричинив капітану буксиру ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_4 , вогнепальне кульове поранення голови, що відноситься до тяжких тілесних ушкоджень, від яких настала смерть потерпілого на місці події.

Потерпілий у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, тобто був особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився в ході окупації під владою сторони конфлікт (російської федерації).

Отже, військовослужбовець 33 мотострілецького полку 20 гвардійської мотострілецької дивізії 8 загальновійськової армії південного військового округу зс рф ОСОБА_7 вчинив порушення законів та звичаїв війни у вигляді цілеспрямованого нападу на цивільний плавучий засіб, поєднаний з умисним вбивством цивільної особи, чи порушив вимоги ст.ст. 27, 32 Конвенції та п.п. а. 1) п. а) ч. 2 ст. 75 Протоколу І.

Суд кваліфікує дії обвинуваченого ОСОБА_7 за ч. 2 ст. 438 КК України, як порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, поєднані з умисним вбивством.

ІІ. Застосовані судом правові процедури

Відповідно до ч. 5 ст. 374 КПК України у разі ухвалення вироку за наслідками кримінального провадження, у якому здійснювалося спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження (in absentia), суд окремо обґрунтовує, чи були здійснені стороною обвинувачення всі можливі передбачені законом заходи щод дотримання прав підозрюваного чи обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя з урахуванням встановлених законом особливостей такого провадження.

Так, судом встановлено, що ухвалою слідчого судді Заводського районного суду м. Миколаєва від 11.06.2024 (справа №487/4537/24) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування відносно ОСОБА_7 .

Під час досудового розслідування повістки про виклик ОСОБА_7 та повідомлення про підозру публікувалися в засобах масової інформації у газеті «Урядовий кур`єр», на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Обвинувальний акт з додатками у кримінальному провадженні стосовно ОСОБА_7 , який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, надійшов до Херсонського міського суду Херсонської області для розгляду по суті.

Ухвалою суду від 26.06.2024 було призначено підготовче судове засідання.

Ухвалою суду від 12.11.2024 вирішено питання про здійснення спеціального судового провадження у даному кримінальному провадженні.

Судовий розгляд кримінального провадження за обвинуваченням ОСОБА_7 здійснювався за відсутності обвинуваченого (in absentia) з урахуванням та дотриманням загальних засад, встановлених процесуальним законом для такого розгляду.

У судовому засіданні допит обвинуваченого ОСОБА_7 не здійснювався через проведення судового розгляду в порядку спеціального судового провадження на підставі ч. 3 ст. 323 КПК України, при цьому обвинувачений викликалася до суду через засоби масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження шляхом розміщенн оголошення в газеті «Урядовий кур`єр» та на офіційному веб-сайті Херсонського міського суду Херсонської області, однак у судове засідання не з`явився.

Стороною обвинувачення та судом використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинуваченого, зокрема, право на захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя.

Процедура заочного судового розгляду не є деталізованою процесуальним законом, не має тривалої історії застосування у судовій практиці, а тому суд виходив із загальних засад кримінального провадження.

До загальних засад кримінального провадження, зокрема, відносяться: законність, презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини, забезпечення права на захист, доступ до правосуддя, змагальність сторін та свобода в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, безпосередність дослідженн показань.

При цьому згідно з ч. 2 ст. 7 КПК України зміст та форма кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (in absentia) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у частині першій цієї статті, з урахуванням особливостей, встановлених законом.

Так, за змістом ч. 3 ст. 323 КПК України передбачено, що судовий розгляд у кримінальному провадженні щодо злочинів, зазначених у частині другій статті 297-1 цього Кодексу, може здійснюватися за відсутності обвинуваченого (in absentia), крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупован території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності (спеціальне судове провадження) та/або оголошений в міжнародний розшук.

Відповідно до ч. ч. 1, 2 ст. 135 КПК України особа викликається до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду шляхом вручення повістки про виклик, надіслання її поштою, електронною поштою чи факсимільним зв`язком, здійснення виклику по телефону або телеграмою. У разі тимчасової відсутності особи за місцем проживанн повістка для передачі їй вручається під розписку дорослому члену сім`ї особи чи іншій особі, яка з нею проживає, житлово-експлуатаційній організації за місцем проживання особи або адміністрації за місцем її роботи.

Згідно матеріалів кримінального провадження ОСОБА_7 на цей час перебуває на тимчасово окупованій території Херсонської області.

Водночас за змістом ч. 8 ст. 135 КПК України передбачено, що повістка про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, у випадку обґрунтован неможливості вручення їй такої повістки згідно з частинами першою, другою, четвертою - сьомою цієї статті, публікується в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Особа, зазначена в абзаці першому цієї частини, вважається такою, яка належним чином повідомлена про виклик, з моменту опублікування повістки про її виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

У випадку наявності в особи, зазначеної в абзаці першому цієї частини, захисника (захисників) копія повістки про її виклик надсилається захиснику (захисникам).

Вказані положення кримінально-процесуального закону судом були дотримані.

Так, у газеті «Урядовий кур`єр», яка є засобом масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, опубліковано оголошення із повісткою про виклик до суду ОСОБА_7 , у судові засідання 05.08.2024,02.10.2024, 16.10.2024, 12.11.2024, 13.03.2025, 27.03.2025, 16.07.2025, 29.07.2025, 13.11.2025, 12.03.2026 до Херсонськог міського суду Херсонської області. Також повістки про виклик в судові засідання були направлені для опублікування на веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Крім того, повідомлення про виклик до суду обвинуваченого ОСОБА_7 були опубліковані на офіційному веб-сайті Херсонського міського суду Херсонської області.

Зважаючи на правила ст. ст. 42, 135 КПК України, дотримання прав особи, яка тимчасово не проживає за місцем реєстрації або переховується від органів досудового розслідування, полягає не в обов`язку інших осіб, якими отримано процесуальний документ, призначений для неї, повідомити про надходження процесуального документ а в тому, що про наявність цих процесуальних документів особа може дізнатися не тільки від правоохоронних органів чи суду, а й з інших, доступних для неї джерел.

ІІІ. Щодо забезпечення права на захист

Згідно з п. 1 ч. 1 ст. 49 КПК України суд зобов`язаний забезпечити участь захисника у кримінальному провадженні у випадках, якщо відповідно до вимог ст. 52 цього Кодексу участь захисника є обов`язковою, а підозрюваний, обвинувачений не залучив захисника. В інших випадках обов`язкова участь захисника забезпечується кримінальному провадженні, серед іншого, щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження, - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення (п. 8 ч. 2 ст. 52 КПК України).

Разом з цим, стосовно ОСОБА_7 здійснювалось спеціальне досудове розслідування, тому відповідно до п. 8 ч. 2 ст. 52 КПК України участь захисника у цьому кримінальному провадженні є обов`язковою, але з моменту прийняття відповідного процесуального рішення.

Постановою слідчого СУ ГУНП в Херсонській області ОСОБА_9 від 27.04.2024 підозрюваному було призначено захисника через Південний міжрегіональний центр з надання безоплатної правничої допомоги - адвоката ОСОБА_6 (доручення № 002-140001226 від 27.04.2024).

Під час підготовчого судового засідання та проведення подальшого спеціального судового провадження даного кримінального провадження, судом у повному обсязі було забезпечено участь захисника для захисту інтересів обвинуваченого.

З урахуванням зазначеного, ухвалою суду від 12.11.2024 клопотання прокурора про здійснення спеціального судового розгляду було задоволено, оскільки наявними у матеріалах справи доказами належним чином доведено, що обвинувачення ОСОБА_7 у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР 25.07.2023 за № 12023230000001353, пред`явлено щодо злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, тобто того, який входить до переліку злочинів, зазначених у ч. 2 ст. 297-1 КПК України.

Ухвалою суду від 10.12.2024 був призначений судовий розгляд з вирішенням питань, передбачених ч. 3 ст. 31, 314-316 КПК України.

Крім того, за період часу з 26.06.2024 (ухвали про призначення підготовчого судового засідання) та до виходу суду до нарадчої кімнати 12.03.2026, інформація, яка стосувалася всіх призначених судових засідань, своєчасно публікувалася та була доступною через офіційний веб-сайт суду та публікацій у ЗМІ загальнодержавної сфер розповсюдження.

За час судового розгляду обвинувачений міг визначитися з провадженням щодо нього, та усвідомлюючи, що у нього виник юридичний обов`язок, постати перед судом, однак не змінив свою процесуальну поведінку та продовжив подальше ухилення від виконання своїх процесуальних обов`язків.

На виконання вимог ч. 2 ст. 297-5 КПК України копії процесуальних документів направлялись захиснику, який крім того був обізнаний з матеріалами кримінального провадження. Будь-які клопотання від підозрюваного на стадії досудового розслідування та обвинуваченого на стадії судового розгляду на адресу суду не надходили.

Враховуючи наведене та з урахуванням здійснення у даному кримінальному провадженні спеціального досудового розслідування і спеціального судового провадження, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом було дотримано всіх можливих передбачених КПК заходів та способів повідомлення ОСОБА_7 , щоб забезпечит останньому можливість безпосередньо та через призначеного захисника реалізовувати права підозрюваного на стадії досудового розслідування та обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя.

Захисник обвинуваченого, який був забезпечений державою з Південного міжрегіонального центру з надання безоплатної правничої допомоги, не заперечував щодо розгляду даного кримінального провадження в порядку спеціального судового провадження, приймав участь у дослідженні доказів, виступав у дебатах та просив ухвалит законне рішення.

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження (ч. 3 ст. 323 КПК України) суд, зберігаючи неупередженість та безсторонність, надає особливого значення охороні прав та законних інтересів обвинуваченого, як учасника кримінального провадження, яке відбувається за його відсутності, забезпеченню повного т неупередженого судового розгляду з тим, щоб до обвинуваченого була застосована належна правова процедура в контексті приписів ст. 2 КПК України з дотриманням всіх загальних засад кримінального провадження з урахуванням особливостей, встановлених законом.

Підсумовуючи зазначене, суд констатує, що всі передбачені КПК України умови для проведення судового за спеціальною процедурою «in absentia», судом виконані та дотримані у повному обсязі.

IV. Позиція сторін кримінального провадження

Прокурор в ході судових дебатів висловив позицію щодо повної доведеності вини обвинуваченого у вчиненні інкримінованого йому злочину. Просив визнати ОСОБА_7 винним у вчикнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, та призначити йому покарання у виді довічного позбавлення волі.

Захисник просив ухвалити справедливий вирок.

V. Докази, досліджені судом на підтвердження вини та обставин вчиненого кримінального правопорушення

Висновок суду про винуватість ОСОБА_7 у пред`явленому йому обсязі обвинувачення ґрунтується на сукупності наведених нижче доказів, досліджених судом з урахуванням положень ст.ст. 22, 23 КПК України, які суд визнає належними, допустимими та достовірними і які узгоджуються між собою щодо часу, місця та способ вчиненого ним злочину, а саме:

- *протоколом прийняття заяви про кримінальне правопорушення та іншу подію від 19.07.2023*, відповідно до якого ОСОБА_10 повідомила про вчинення злочину відносно її брата - ОСОБА_11 , якого 01.11.2022 біля причалу у м. Гола Пристань Скадовського району Херсонської області було розстріляно на буксир військовослужбовцями рф;

- *протоколом огляду трупа, пов`язаного з ексгумацією від 22.09.2023*, відповідно до якого об`єктом огляду є земельна ділянка кладовища, розміщеного в м. Херсоні с. Геологів, на ділянці морпорт ряд № 9, місце № 17, а саме: могила, де похований ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_4 , а саме 04.11.2022. За допомогою лопати дану могилу бул відкопано глибиною 180 см, де виявлено дерев`яну труну бурого кольору зі слідами корозії, в якому знаходиться труп чоловіка, який направлено на СМЕ КУ «Бюро судово-медичної експертизи» ХОДА;

- *протоколом огляду трупа від 22.09.2023*, відповідно до якого під час огляду трупа ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_4 , було виявлено одяг для поховання, спеціальні наліпки для поховання. Труп у стані розвинених гнильних змін у вигляді муміфікації. Труп оглядався на спеціальному столі КУ «Бюро судово-медичної експертизи» ХОДА;

- *висновком експерта № 928 від 25.09.2023*, відповідно до якого в ході судово-медичної експертизи трупу ОСОБА_8 , 1986 року народження, виявлене вогнепальне кульове поранення голови. Поранення голови визначається наявністю дирчастого перелому кісток черепу у місті з`єднання стрілоподібного і потиличного швів- вхідн кульова рана, наявністю уламкового перелому з утворенням дефекту в області лівої тім`яної кістки, від якого відходять лінійні переломи. Поранення голови відноситься до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя. Виникнення тілесних ушкоджень 01.11.2022 не виключається;

- *протоколом огляду від 01.03.2024*, відповідно до якого за допомогою огляду «google maps» за посиланням https://www.google.com/maps/dir/%D0%B2%D1%83%D0%BB%D0%B8%D1%86% D1%8F+1+%D0%A2%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BD%D1%8F,+15,+%D0% 93%D0%BE%D0%BB%D0%B0+%D0%9F%D1%80%D0%B8%D1%81%D1%82% D0%B0%D0%BD%D1%8C,+%D0%A5%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%BE%D0 %BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0+%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0% B0%D1%81%D1%82%D1%8C,+75601/46.5362167,32.5349146/@46.5393094,32.5372583,1744m/data=!3m1!1e3!4m8!4m7!1m5!1m1!1s0x40c402e9e17c5469:0x51bd3e76dc5abef0!2m2!1d32.535066!2d46.5361386!1m0?hl=uk UK&entry=ttu, було зафіксовано місце можливого розстрілу ОСОБА_11 , що розташоване за адресою: АДРЕСА_2 , ма географічні координати НОМЕР_3 , НОМЕР_4 ;

- *протоколом огляду від 25.03.2024*, відповідно до якого з використанням браузера «Google Chrome» здійснено вхід на Інтернет-сторінку: ІНФОРМАЦІЯ_5 . У браузері відкрилась сторінка соціальної мережі «Одноклассники», у вказаній соціальній мережі наявна особиста сторінка особи на ім`я « ОСОБА_12 », під час огляду з допомогою вбудованої функції «Printscreen» зроблено зображення з екрану монітору (скріншот) за вищезазначеним посиланням. У ході детального огляду вказаної особистої сторінки встановлено наступне:1) При натисканні на вкладку «Вся информация» встановлені установчі дані « ОСОБА_13 », а саме: «Родился ІНФОРМАЦІЯ_3 (32 года); Живет в Оренбург, подписчики: 24 человека; родственники: брат - ОСОБА_14 (ІНФОРМАЦІЯ_6); 2) при натисканні на вкладку «Фото» встановлено наявність 3 фотоальбомів з наступним назвами «Личные фотографии» (5 фотографій), « Мобильный альбом » (3 фотографії) та «Разное» (3 фотографії). Оглядом особисти фото опублікованих « ОСОБА_12 », встановлено, що останній ростом вище середнього, має худощаве обличчя, худорляву статуру, темне волосся, коротку зачіску, темні очі. Крім того, встановлено, що у ОСОБА_13 наявний брат. До протоколу огляду долучено електронний носій - CD-R диск;

- *протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 15.04.2024*, відповідно до якого свідок ОСОБА_15 за фотознімком № 3 впізнав особу, яка 01.11.2022 у вечірній час доби, перебуваючи на набережній в м. Гола Пристань, здійснила розстріл судна буксир РБТ-1 «Ридса», який підходив до набережної лінії м. Гол Пристань, внаслідок чого загинув капітан вказаного буксиру;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_8 під назвою « В Херсонской области обстреляли буксир, перевозивший людей на левый берег Днепра », яка розміщена 02.11.2022 о 08:50 годині;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_10 під назвою « При обстреле буксира в Херсоне пострадавших нет - власти », яка розміщена 02.11.2022 ;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_35 під назвою « В Херсонской области был обстрелян буксир с мирными жителями », яка розміщена 02.11.2022 о 08:58 годині;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_14 під назвою « В Херсоне неизвестные обстреляли буксир, эвакуирующий мирное население », яка розміщена 02.11.2022 , 10:04 годині;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_16 під назвою « В Херсонской области атаковали буксир с мирными гражданами », яка розміщена 02.11.2022 о 08:51 годині;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_18 під назвою « В Херсоне обстрелян буксир с мирными жителями », яка розміщена 02.11.2022 ;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_36 « НЕИЗВЕСТНЫЕ ОБСТРЕЛЯЛИ БУКСИР С МИРНЫМИ ГРАЖДАНАМИ В ХЕРСОНСКОЙ ОБЛАСТИ », яка розміщена 02.11.2022 о 10:10 годині;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_14 під назвою « Украинские террористы обстреляли буксир с мирными жителями у Голой Пристани », яка розміщена 02.11.2022 п 09:24 годині;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_22 під назвою « Под Херсоном неизвестные обстреляли буксир с мирными жителями », яка розміщена 02.11.2022 о 08:32 годині;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_24 під назвою « В Херсонской области обстреляли буксир с мирными жителями », яка розміщена 02.11.2022 о 10:06 годині;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_26 під назвою « Неизвестные обстреляли буксир с гражданским населением в Херсонской области », яка розміщена 02.11.2022 о 08:22 годині;

- *протоколом огляду від 11.04.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є публікація на російському Інтернет ресурсі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_28 під назвою « В Херсонской области обстреляли речное судно, перевозившее людей на левый берег Днепра », яка розміщена 02.11.2022 о 11:50 годині;

- *довідкою щодо перевірки особи ОСОБА_7 за системою пошуку «OSINT» від 29.03.2024 (з додатками)*, відповідно до якої ідентифіковано військовослужбовця 33-го мотострілецького полку 20-ї мотострілецької дивізії 8-ї загальновійськової армії південного військового округу зс рф (в/ч НОМЕР_1), громадянина російської федерац ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , (уродж.: СССР, Оренбургської обл., Октябрського, р-ну, с. Верхний Гумбет, РНОКПП (рф) НОМЕР_7 , паспорт громадянина рф: НОМЕР_8 від 26.09.2011, СНИЛС НОМЕР_13, зареєстрований за адресою: АДРЕСА_1 . ВК: ІНФОРМАЦІЯ_37, м.т. НОМЕР_9 , НОМЕР_10), який будучи в/с зс рф 01.11.202 у період часу з 19:30 до 20:10 години здійснив не менше 17 пострілів із стрілецької зброї в осіб, котрі перебували на борту буксиру РБТ-1 «Ридс», що курсував річкою з м. Херсона до м. Гола Пристань, в результаті чого умисно спричинив капітану буксиру ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_4 , вогнепальне кульове поранення голови, від якої настала смерть потерпілого на місці події;

- *протоколом огляду від 28.03.2024*, відповідно до якого об`єктом огляду є інтернет ресурс за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_30 за яким відкрився телеграм-канал « ЧП Херсонская область », під час огляду Телеграм-каналу « ЧП Херсонская область », а також наявного в ньому вмісту, зокрема, документального файлу під назвою «Сводк Херсонская обл за 01.11.2022[1]» встановлено, що ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , будучи військовослужбовцем 33-го мотострілецького полку 20-ї мотострілецької дивізії 8-ї загальновійськової армії південного військового округу зс рф (в/ч НОМЕР_1), діючи умисно вчинив вбивство цивільної особи. Так, 01.11.2022 у період часу з 19:3 до 20:10 години здійснив не менше 17 пострілів із стрілецької зброї в осіб, котрі перебували на борту буксиру РБТ-1 «Ридс», який курсував річкою з м. Херсона до м. Гола Пристань, в результаті чого умисно спричинив капітану буксиру ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_4 , вогнепальне кульове поранення голови, від якого настала смерт потерпілого на місці події. До протоколу огляду долучено матеріали «оперативной сводки за 01 ноября 2022 г» та електронний носій - CD-R диск;

- *протоколом за результатами проведення негласної слідчої (розшукової) дії зняття інформації з електронних інформаційних систем від 13.12.2023, який є розсекреченим матеріальним носієм секретної інформації*, відповідно до якого знято інформацію з аккаунта, зареєстрованого в месенджері «Telegram» на номер НОМЕР_11 , ма ім`я « ОСОБА_16 часть» 02.11.2011 об 11 годині 48 хвилин 02 секунди. Вихідне повідомлення на аккаунт, зареєстрований в месенджері «Telegram» на номер НОМЕР_12 та збережений у телефонній книжці, як « ОСОБА_17 оперативну інформацію про те, що 01.11.2022 о 21:10 годині «в дежурную часть поступил телефонный звонок Военной комендатуры от заместителя директора ГУП Херсонский речной порт ОСОБА_18 о том, что приблизительно в 20:10 01.11.2022 при подходе к набережной буксира РБТ-1 «Ридса» был обстрелян со стороны набережной, капитан не подаёт признаков жизни, а моторист успел укрыться ниже ватерлинии. Баркас течением бы отнесён на противоположный берег реки. В ходе выезда СОГ было установлено, что на буксире находились капитан: ОСОБА_19 ІНФОРМАЦІЯ_32 , моторист: ОСОБА_20 ІНФОРМАЦІЯ_33 . Капитан ОСОБА_19 был убит одним выстрелом в левую затылочную часть головы. Труп вышеуказанного гражданина направлен в морг дл проведения судебно-медицинской экспертизы. По обстоятельствам дела опрошены следующие военнослужащие: ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_34 , пояснил следующее: 01.11.2022 года, в 18:00 заступил на караульную службу, в 19:30 (примерное время) услышал звук мотора неизвестного плавательного средства, спустя 10-15 мину увидел в 100-120 метрах от себя, на реке, двигающейся буксир пришлось открыть огонь с целью остановить плавательное средство. Спустя 20 минут после вышеуказанных событий, несколько неустановленных лиц покинули буксир, спрыгнув в воду, уплыв направлении противоположного от военнослужащих берега реки. Впоследстви буксир сел на мель возле импровизированного причала (ориентир зелёная бытовка), напротив позиций военнослужащих. Спустя полтора часа после вышеупомянутых событий появился представитель администрации г. Голая Пристань вместе с начальником порта г. Голая Пристань, в ходе общения с указанными лицами, совместно военнослужащими были предприняты меры по доставке экипажа буксира и меры по транспортировке судна так, чтоб оно не препятствовало речной навигации». До протоколу долучено електронний носій - CD-R диск;

- *показаннями потерпілої ОСОБА_10 ,* яка в судовому засіданні дала показання про те, що її рідний брат ОСОБА_11 під час окупації м. Херсон з середини серпня 2022 року почав працювати у морському порту м. Херсон на посаді матроса на буксирі та в нього за часту маршрут був м. Херсон - м. Гола Пристань Херсонської област 02.11.2022 близько 10.00 годин на її мобільний телефон зателефонував невідомий чоловік, який представився як ОСОБА_21 та повідомив, про те, що ОСОБА_11 було вбито, а саме снайпер рф вистрілив йому в голову, коли той підходив на буксирі по річці до порту м. Гола Пристань Херсонської області, а також домовилися про те, щ всі витрати на поховання він візьме на себе. Тіло привезли в Річпорт. Поховали ОСОБА_11 04.11.2022 в м. Херсоні на кладовищі «с. Геологів». Того ж дня, потерпіла зустрілася з ОСОБА_22 , де при зустрічі після поховання останній надав їй документи, а саме: лікарське свідоцтво про смерть №104, на ім`я її брата ОСОБА_11 , а тако Договір - замовлення №3035 на організацію та проведення поховання ОСОБА_11 , замовником якого є ОСОБА_22 .. На запитання потерпілої ОСОБА_10 до ОСОБА_22 , що сталося з її братом останній повідомив, що коли він підходив на буксирі до причалу м. Гола Пристань, близько 19.00 год. - 20.00 год., а саме снайпер рф вистріли йому в голову, в результаті чого останній загинув на місці. Також повідомив, що даного військовослужбовця рф вже знайшли та він буде покараний та те, що цей військовослужбовець тільки після ротації та він не знав про те, що тут проходить даний буксир тому і відкрив вогонь. Прізвище останнього ОСОБА_23 ;

- *показаннями свідка ОСОБА_24* , який в судовому засіданні дав показання про те, що РБТ-1 «Ридса», на якому працювали ОСОБА_25 та ОСОБА_26 , був призначений для буксирування всіх типів плав засобів, тобто баржі, плавучі крани, судна всіх типів, а також для перевезення людей в кількості до 12 осіб. Буксир працював з призначенням та вони буксирували баржі. З приводу транспортування зброї, вибухівки та іншого спорядження для військових дій йому особисто не відомо та цього він не бачив. Максимальна кількість екіпажу на вказаному буксирі може бути три особи, а взагалі останній час це було дві особи (мінімальний склад екіпажу) це капітан вахтовий та моторист - матрос, загальна кількість пасажирів може бути до 12 осіб. Станом на листопад 2022 року, директором Херсонського річкового порту був ОСОБА_27 , його заступник - ОСОБА_22 ;

- *показаннями свідка ОСОБА_15* , який в судовому засіданні дав показання про те, що він в кінці жовтня 2022 року допомагав своїм друзям переправитись у м. Гола Пристань, оскільки у них було багато речей. Переправлення до м. Гола Пристань здійснювалось на буксирі, який відправлявся в вечірній час з річкового вокзалу м. Херсона Висадка пасажирів відбувалась біля блок посту, де російські військові перевіряли документи. В м. Голій Пристані був на протязі двох-трьох днів, допомагаючи облаштуватись своїм друзям. Через декілька днів у вечірній час, а саме коли прибував буксир, він пішов до набережної, щоб запитати, коли буде наступний рейс в Херсо Знаходячись на набережній почув звук мотору і побачив на відстані більше 40 метрів буксир, який наближався до берега. Підійшовши до блокпосту росіян, щоб скоріше отримати вказану інформацію, та побачив як один з військових рф без попередження здійснив серію пострілів з автомата Калашнікова в напрямку буксиру, яки рухався річкою до набережної. Пострілів було не менше 10 і він почув дзвін куль об корпус човна, а коли буксир почало відносити до іншого берега почув, сплеск як хтось пригнув воду. В цей час військовий, який стріляв у буксир, побачив свідка та навів автомат, наказав лягти, руки покласти за голову. Після цього той військови підійшов разом з двома іншими військовими, швидко обшукали та нічого не виявили. Вони були одягнені в темно зелену форму та в повній екіпіровці, тобто в касці, бронежилеті та з автоматами Калашнікова. Його підняли та підвели до блок посту, який знаходився на відстані 10-15 метрів від місця затримання. Всі військові були бе балаклав на обличчі. Військовий, який стріляв в бік буксиру, почав розпитувати, що тут роблю та чому проходив біля блок-посту, вони передивилися телефон та нічого не виявили. Свідок пояснив, що хотів дізнатися про розклад руху буксиру, який перевозив людей та їх майно з м. Херсона, також дуже просив його відпустит неушкодженим. Військовий, який затримав, пригрозив, щоб більше там не з`являвся та нікому нічого не розповідав, інакше розстріляють. Він наступного дня поїхав до м. Олешки, а звідти переправився до м. Херсона. Добре запам`ятав військового, який стріляв у буксир та затримував, оскільки той відрізнявся від інших азіатськ зовнішністю. Його вік на вигляд складав близько 30-35 років, зріст 175-180 см, худорлявої статури, вузький розріз очей. Інші двоє військових були слов`янської зовнішності.

VI. Оцінка доказів. Мотиви суду щодо висунутого обвинувачення.

Вирішуючи питання щодо винуватості ОСОБА_7 врахуванню з метою подальшої оцінки протиправності дій останнього підлягають наступні норми міжнародного права.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 (далі - Конвенція) особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім`ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. Д них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров`я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Згідно зі ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесн покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 147 Конвенції заборонено вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров`ю.

Статтею 43 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І) від 8 червня 1977 року (далі за текстом - Протокол І або Додатковий протокол І) передбачено, що збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усі організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, не визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поря з іншим, забезпечує додержання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів.

Особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції), є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Статтею 44 Протоколу І передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов`язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв`язку з тим, що під час збройни конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Крім того, відповідно до ст. 48 Протоколу І, для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об`єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об`єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об`єктів.

Також, статтею 51 Протоколу І визначено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв`язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм

Підпунктом а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 Протоколу І визначено, що заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів, як насильство над життям, здоров`ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема вбивство.

При вирішенні питання про допустимість та належність досліджених доказів суд враховує, що Європейський суд з прав людини неодноразово зазначав, що допустимість доказів є прерогативою національного права і, за цим правилом, саме національні суди повноважні оцінювати надані ним докази (параграф 34 рішення у спра «Тейксера де Кастро проти Португалії» від 09.06.1998, параграф 54 рішення у справі «Шабельника проти України» від 19.02.2009), а порядок збирання доказів, передбачений національним правом, має відповідати основним правам, визнаним Конвенцією, а саме: на свободу, особисту недоторканість, на повагу до приватного і сімейног життя (статті 5, 8 Конвенції) тощо.

Окрім цього, відповідно до ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», суди застосовують Європейську конвенцію з прав людини та основоположних свобод, а також практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

Європейський суд з прав людини у п. 65 справи «Коробов проти України» (заява № 39598/03, остаточне рішення від 21.10.2011) зазначив, що при оцінці доказів суд, як правило, застосовує критерій доведення «поза розумним сумнівом» (див. рішення від 18.01.1978 у справі «Ірланд проти Сполученого Королівства» (Ireland v. the Unite Kingdom), п. 161, ОСОБА_25, заява № 25). Проте, така доведеність може випливати зі співіснування достатньо переконливих, чітких і узгоджених між собою висновків чи схожих неспростовних презумпцій факту.

Відповідно до позиції Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду, висловленої в постанові від 11.02.2020 у справі №761/33311/15-к, під час розгляду кримінального провадження, даючи оцінку допустимості доказу, суд має проаналізувати критерії допустимості таких доказів, як: законність джерела, законність способ отримання, процесуальне оформлення перебігу й результатів слідчої дії.

Аналізуючи вище перелічені докази в їх сукупності, провівши судовий розгляд в межах висунутого обвинувачення, відповідно до обвинувального акту, за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому досліджені всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюю кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів з точки зору достатності та взаємозв`язку, а також в сукупності з показаннями потерпілої, свідків, суд приходить до висновку, що вказані докази належні, оскільки вони підтверджують існування обставин, що підлягають доказуванн допустимі, оскільки вони отримані в порядку встановленому КПК України, достовірні, оскільки фактичні дані отримані з цих доказів, не спростовані жодним іншим доказом, наданим сторонами кримінального провадження.

Під час судового розгляду не встановлено жодних фактів, які б свідчили, що обвинувачений діяв під фізичним чи психічним примусом з боку осіб, які представляли іноземну державу - рф, тоді як обвинувачений допустив порушення вищезазначених норм міжнародного права, які забороняють вбивство цивільних осіб.

Дослідивши матеріали кримінального провадження та безпосередньо дослідивши кожний наданий доказ як окремо, так і їх сукупність у взаємозв`язку, суд вважає, що всі докази по справі, які надані суду (стороною обвинувачення), є вагомими для того, щоб визнати обвинуваченого винуватим у пред`явленому йому обвинуваченні, щ відповідає стандартам доказування «поза розумним сумнівом», який знайшов своє втілення як в положеннях ч. 3 ст. 17 КПК України, так і в практиці Європейського суду з прав людини, зокрема, у рішенні «Коробов проти України» від 21.10.2011.

Судом також встановлено, що дане кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом. Судом використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинуваченого, зокрема, право н захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя. Також судом у повному обсязі було забезпечено змагальність процесу.

Таким чином, суд вважає, що вина обвинуваченого ОСОБА_7 в інкримінованому йому злочині, кваліфікація його дій, доведена поза розумним сумнівом у повному обсязі.

VII. Призначення покарання

Згідно з практикою Європейського суду з прав людини, суд своїм рішенням повинен забезпечити не тільки права обвинуваченого, а й високі стандарти охорони загальносуспільних прав та інтересів. Забезпечення таких стандартів, як підкреслює Європейський суд з прав людини, вимагає від суду більшої суворості в оцінці порушен цінностей суспільства.

Вирішуючи питання про призначення покарання, колегія суддів враховує ступінь тяжкості та суспільну небезпеку вчиненого ОСОБА_7 кримінального правопорушення, яке відповідно до ст. 12 КК України, відноситься до категорії особливо тяжких злочинів та являється злочином проти миру, безпеки людства та міжнародног правопорядку, порушення законів і звичаїв ведення війни і становить підвищену суспільну небезпеку з огляду на дику та варварську поведінку обвинуваченого у сучасному світі, що не може мати місця у сьогоденні та нівелює, зводить нанівець всі досягнення сучасної цивілізації в області миру та гуманності людства, при цьом враховується, що людина, її життя та здоров`я визнаються найвищою соціальною цінністю. Колегія суддів також враховує дані про особу обвинуваченого, який хоча і не притягувався до кримінальної відповідальності на території України, але його протиправні дії характеризують його як особу, позбавлену будь-яких моральни принципів, співчуття, совісті й свідчать про ігнорування ним норм не тільки міжнародного права, а й норм людського співжиття, повне знецінення в його свідомості життя інших людей, презирливе ставлення до їх страждань як фізичних, так і моральних.

Суд також враховує особу обвинуваченого, який є громадянином рф, та відповідно до норм міжнародного гуманітарного права, ОСОБА_7 є комбатантом, тобто учасником міжнародного збройного конфлікту. Частина 1 статті 43 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жерт міжнародних збройних конфліктів (Протокол І) визнає, що збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує додержання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів. У ч.2 ст.44 Протоколу І наголошено, що всі комбатанти зобов`язані додержуватися нор міжнародного права, застосованого в період збройних конфліктів. З цього обов`язку випливає, що за воєнні злочини, які є прямим порушенням норм міжнародного гуманітарного права, комбатанти несуть індивідуальну кримінальну відповідальність.

Колегією суддів враховується і те, що потерпілий ОСОБА_11 був цивільною особою, у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, тобто був особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойови діях та опинився в ході окупації під владою сторони конфлікту (російської федерації). Дій, направлених на провокування військовослужбовців рф, потерпілий не вчиняв, здійснював перевезення інших цивільних осіб як капітан плавального судна, при цьому ОСОБА_7 , будучи військовослужбовцем ЗС РФ, достеменно розумів, що складі військового формування вторгається на територію незалежної та суверенної держави, відчував свою безкарність та вчинив злочин проти життя людини.

Судом також враховується відсутність обставин, які пом`якшують покарання.

Відтак, колегія судів дійшла висновку про неможливість призначення покарання у виді позбавлення волі на певний строк, а тому наявна необхідність призначення обвинуваченому покарання саме у виді довічного позбавлення волі, що в даному випадку є необхідним і достатнім для його виправлення та попередження скоєння нови кримінальних правопорушень.

На думку колегії суддів, таке покарання обвинуваченому буде відповідати принципу необхідності і достатності для виправлення обвинуваченого, випливає з дотримання судом принципів «рівних можливостей» та «справедливого судового розгляду», встановлених ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основних свобод 1950 року, н суперечить практиці Європейського Суду з прав людини та нормам кримінального законодавства України, перебуває у справедливому співвідношенні із тяжкістю та обставинами скоєного і особою винного, адже справедливість розглядається як властивість права, виражена, зокрема, в рівному юридичному масштабі поведінки й пропорційності юридичної відповідальності вчиненому порушенню. Це означає не тільки те, що передбачений законом склад злочину та рамки покарання відповідатимуть один одному, а й те, що покарання має перебувати у справедливому співвідношенні із тяжкістю та обставинами скоєного і особою винного.

При цьому, судом враховуються положення ч.ч. 2,3 ст.50 КК України, згідно з якими покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами. Покарання не має на меті завдати фізичних страждань або принизит людську гідність.

За таких обставин суд приходить до висновку, що ОСОБА_7 має бути призначено саме максимальне покарання, визначене у санкції ч. 2 ст. 438 КК України, обмежень для призначення якого з огляду на вимоги ст. 64 КК України згідно матеріалів кримінального провадження не вбачається, що відповідатиме завданням та цілям кримінального покарання, сприятиме виправленню обвинуваченого та буде достатнім для попередження вчинення ним нових злочинів, є справедливим та необхідним з метою убезпечення українського суспільства від подальшої його діяльності.

VIII. Інші питання, які вирішуються судом при ухваленні вироку

Цивільний позов у кримінальному провадженні не заявлений.

Питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів, які були надані суду, вирішується судом під час ухвалення судового рішення, яким закінчується кримінальне провадження. Такі докази і документи повинні зберігатися до набрання рішенням законної сили. У разі закриття кримінального провадження слідчи або прокурором питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів вирішується ухвалою суду на підставі відповідного клопотання, яке розглядається згідно із статтями 171-174 цього Кодексу. При цьому документи, що є речовими доказами, залишаються в матеріалах кримінального провадження протягом усього часу їх зберігання (п. 7 ч. 9 ст. 100 КПК України).

Відповідно до ч. 4 ст. 174 КПК України суд одночасно з ухваленням судового рішення, яким закінчується судовий розгляд, вирішує питання про скасування арешту майна. Суд скасовує арешт майна, зокрема, у випадку, якщо майно не підлягає спеціальній конфіскації, непризначення судом покарання у виді конфіскації майна та/аб незастосування спеціальної конфіскації, залишення цивільного позову без розгляду або відмови в цивільному позові.

У резолютивній частині вироку, серед іншого, у разі визнання особи винуватою зазначається рішення про відшкодування процесуальних витрат (ч. 4 ст. 374 КПК України). Процесуальні витрати складаються із витрат, пов`язаних із залученням експертів (ст. 118 КПК України). Залучення стороною обвинувачення спеціалістів, експерті спеціалізованих державних установ, проведення експертизи (обстежень і досліджень) за дорученням слідчого судді або суду здійснюються за рахунок коштів, що за цільовим призначенням виділяються таким установам із Державного бюджету України (ч. 2 ст. 122 КПК України). У разі ухвалення обвинувального вироку суд стягує обвинуваченого на користь держави документально підтверджені витрати на залучення експерта (ч. 2 ст. 124 КПК України).

Оскільки у даному кримінальному провадженні відомості щодо застосування заходів забезпечення у виді арешту майна у матеріалах справи відсутні, так само відсутні відомості про наявність у справі речових доказів та підтвердження розміру процесуальних витрат на проведення експертиз у кримінальному провадженні, тому зазначен питання судом не вирішуються.

Керуючись ст. ст. 100, 170-174, 297-1, 323, 373, 374 КПК України, суд

ухвалив:

ОСОБА_7 визнати винуватим у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, та призначити покарання у виді довічного позбавлення волі.

Початок строку відбування покарання ОСОБА_7 обчислювати з моменту його затримання в порядку приведення даного вироку до виконання.

Запобіжний захід ОСОБА_7 у виді тримання під вартою, обраний на підставі ухвали слідчого судді Заводського районного суду м. Миколаєва від 11.06.2024 (справа №487/4537/24, н/п 1-кс-487/3156/24), залишити без змін до набрання вироком законної сили.

На вирок може бути подана апеляційна скарга протягом 30 (тридцяти) днів з дня проголошення до Херсонського апеляційного суду через Херсонський міський суд Херсонської області з урахуванням обмежень.

Якщо апеляційну скаргу подано обвинуваченим, щодо якого судом ухвалено вирок за результатами спеціального судового провадження, суд поновлює строк за умови надання обвинуваченим підтвердження наявності поважних причин, передбачених ст. 138 КПК України, та надсилає апеляційну скаргу разом із матеріалам кримінального провадження до суду апеляційної інстанції, з дотриманням правил, передбачених ст. 399 КПК України.

Вирок суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги судове рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Обвинувачений та захисник мають право на ознайомлення з журналом судового засідання та подання на нього письмових зауважень.

Роз`яснити обвинуваченому право подати клопотання про помилування, а також право у разі перебування під вартою заявляти клопотання про доставку в судове засідання суду апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження протягом строку апеляційного оскарження мають право заявити клопотання про ознайомлення з матеріалами кримінального провадження.

Копію вироку після його проголошення вручити захиснику обвинуваченого та прокурору, а інформацію про вирок опублікувати в газеті «Урядовий кур`єр» та на офіційному веб-сайті суду відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Головуючий суддяОСОБА_1

Суддя ОСОБА_2

Суддя ОСОБА_3